

Alaska ostmine (1868)

(Märkus: tegemist on loovutuslepingu ingliskeelse teksti ära kirjaga.) 30. märts 1867

Leping, millega Tema Kõrgeausus Kogu Venemaa Imperaator loovutab Venemaa valduses olevad Põhja-Ameerika alad Ameerika Ühendriikidele. Sõlmitud 30. märtsil 1867. aastal. Ratifitseeritud Ameerika Ühendriikide poolt 28. mail 1867. aastal. Vastastikku üle antud 20. juunil 1867. aastal. Ameerika Ühendriikide poolt välja kuulutatud 20. juunil 1867. aastal.

AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE PRESIDENDI AVALIK TEADAANNE.

Ameerika Ühendriikide ja Tema Kõrgeaususe Kogu Venemaa Imperaatori vaheline leping sõlmiti ja allkirjastati täievoliliste saadikute poolt 30. märtsil 1867. Nimetatud leping, mis on nii inglise kui ka prantsuse keeles, on sõnasõnaliselt alljärgnev.

(Prantsuskeelne versioon on ruumi kokkuhoiu mõttes välja jäetud)

Ameerika Ühendriigid ja Tema Kõrgeausus Kogu Venemaa Imperaator, kes soovivad võimaluse korral edendada head omavahelist teineteisemõistmist, on sel eesmärgil määranud oma täievolilisteks saadikuteks järgmised isikud: Ameerika Ühendriikide President on nimetanud riigisekretäri William H. Sewardi ning Tema Majesteet Kogu Venemaa Imperaator on nimetanud riiginõuniku Edward de Stoeckli, kes on Venemaa erakorraline ja täievoliline saadik Ameerika Ühendriikides.

Olles vahetanud oma täieõiguslikke volitusi, mis leiti olevat nõuetekohased, on nimetatud täievolilised saadikud leppinud kokku alljärgnevas sätetes ning need allkirjastanud.

I artikkel

Tema Kõrgeausus Kogu Venemaa Imperaator nõustub käesoleva lepinguga loovutama Ameerika Ühendriikidele kohe pärast lepingu ratifitseerimiskirjade vahetamist kogu Tema Kõrgeaususe omandis oleva territooriumi Ameerika mandril ja sellega külgnevatel saartel ning kogu sealse võimupiirkonna. Nimetatud territoorium jääb alljärgnevasse geograafilistesse piiridesse: idapiiriks on Põhja-Ameerikas Venemaa ja Briti valduses olevate maade eraldusjoon, mis on sätestatud Venemaa ja Suurbritannia vahel 28. veebruaril 1825. aastal sõlmitud lepingus, kus seda on artiklites III ja IV kirjeldatud järgmiselt:

“Piir algab Walesi Printsisaare lõunapoolseimast tipust, mis asub põhjalaiusel 54° 40' ning

(Greenwichi meridiaani järgi) 131 ja 133° vahele jääval läänepikkusel; seejärel kulgeb piir mööda Portlandi kanalit põhja poole kuni selle punktini maismaal, mis asub põhjalaiusel 56°; siis liigub piir mööda rannikuäärsete mägede kõrgeimaid tippu senikaua, kuni see lõikub Greenwichi meridiaaniga paralleelselt jääva läänepikkusega 141°; mööda seda läänepikkust kulgeb piir üles kuni Jäämereni. "IV. Eelmises artiklis sätestatud riigipiiriga seoses lepatakse kokku järgmistes punktides.

Esiteks, Walesi Printsia saar kuulub täielikult Venemaale," (nüüd loobumise tulemusel Ameerika Ühendriikidele.)

"Teiseks, kui põhjalaiusest 56° kuni läänepikkuseni 141° ulatuval joonel rannikuga paralleelselt kulgevad mäeharjad jäävad kaugemale kui 30 meremiili ookeanist, moodustub Briti ja Vene valduste rannikujoone vaheline piir (s.t piir käesoleva lepinguga loovutatud valduste vahel) eelpool märgitud viisil joone abil, mis on paralleelne rannikujoonega ja mis pole sellest kunagi rohkem kui 30 meremiili kaugusel."

Üleantavate territooriumide ja võimupiirkondade läänepoolne piir algab Beringi väinas punktis, mis asub põhjalaiuse 65° 30' lõikumiskohas meridiaaniga, mis kulgeb läbi Krusensterni saarte või Ignalooki ja Ratmanovi saare või Noonarbooki vahelt ning sealt edasi põhja kuni Jäämereni välja. Sellest alguspunktist läheb läänepiir läbi Beringi väina ja Beringi mere peaaegu edelasse, minnes läbi St. Lawrence'i saare loodepoolse punkti ja Tšukotka kagupunkti, kuni jõuab läänepikkuseni 172°. Sealt edasi kulgeb piir edelasuunas läbi Vaikse ookeani põhjaosas asuva Attou saare ja Kormandorski saarestikus oleva Copperi saare kuni läänepikkuseni 193°, haarates enda alla kõik Aleuudi saared, mis jäävad sellest pikkuskraadist itta.

II ARTIKKEL

Eelmises artiklis sätestatud territooriumi ja võimupiirkonna loovutamine hõlmab kõigi riigile kuuluvate maatükkide ja kvartalite, asustamata maade ja avalike hoonete, kaitserajatiste, kasarmute ja muude eraomandisse mittekuuluvate ehitiste omandiõigust. Samas mõistetakse ja lepatakse kokku, et Vene valitsuse loovutatud territooriumile ehitatud kirikud jäävad Kreeka idakirikuliikmetele, kes elavad territooriumil ja on otsustanud seal Jumalat teenida. Kõik valitsuse arhiivimaterjalid, paberid ja eelnimetatud territooriumi ja võimupiirkonda käsitlevad dokumendid jäävad Ameerika Ühendriikide esindaja valdusesse; Ameerika Ühendriigid annavad taotluse korral nende arhiivimaterjalide, paberite ja dokumentide tõestatud koopiad Venemaa valitsusele või sellistele Venemaa ametiisikutele või alamatele, kes neid taotlevad.

III ARTIKKEL

Loovutatud territooriumi elanikud võivad soovi korral naasta kolme aasta jooksul oma algset

riigitruudust säilitades Venemaale; kui nad aga eelistavad jääda loovutatud territooriumile, kehtivad nende (v.a tsiviliseerimata pärismaalaste hõimud) suhtes kõik õigused, eelised ja immuuniteedid, mis kehtivad Ameerika Ühendriikide kodanike puhul, ning neid toetatakse ja kaitstakse, et nad saaksid olla vabad, kasutada oma vara ja praktiseerida usku. Tsiviliseerimata hõimude suhtes kohaldatakse seaduseid ja määruseid, mida Ameerika Ühendriigid võivad riigi pärismaalaste suhtes vastu võtta.

IV ARTIKKEL

Tema Kõrgeausus Kogu Venemaa Imperaator määrab otstarbekohase kiirusega ametisse esindaja või esindajad, et anda Ameerika Ühendriikide poolt samal eesmärgil ametisse määratud esindajatele või esindajatele ametlikult üle eelnimetatud korras loovutatav territoorium, võimupiirkond, vara, kontrolli all olev ala ja kõik nende juurde kuuluv ning teha muid sellega seoses vajalikke toiminguid. Sellest hoolimata loetakse loovutamine koos omandiõiguse viivitamatu üleminekuga alates ratifitseerimiskirjade vahetamise hetkest täielikuks ning lõplikuks, ilma et ametlikku kättetoimetamist oleks vaja ära oodata.

V ARTIKKEL

Kohe pärast käesoleva lepingu ratifitseerimiskirjade vahetamist antakse kõik loovutatud territooriumil asuvad kaitserajatised või sõjaväelised ametikohad üle Ameerika Ühendriikide esindajale ning kõik territooriumil asuvad Vene väeosad viiakse sealt välja nii kiiresti kui mõistlik ja võimalik.

VI ARTIKKEL

Vastutasuks ülalnimetatud loovutamise eest nõustuvad Ameerika Ühendriigid maksma Washingtonis asuvast riigikassast kümne kuu jooksul pärast käesoleva lepingu ratifitseerimiskirjade vahetamist Tema Kõrgeaususe Kogu Venemaa Imperaatori nõuetekohaselt volitatud diplomaatilisele esindajale või muule esindajale seitse miljonit kakssada tuhat dollarit kullas. Lepingus nimetatud territooriumi ja võimupiirkonna loovutamine on vabatahtlik ja selle suhtes ei kehti pärast seda mitte ükski ettevõtete – nii äriühingute kui ka muude ühingute – suhtes Venemaa või teiste riikide (v.a. eraisikutest omanike) poolt kehtestatud lisatingimus, privileeg, eesõigus, kontsessioon ega omandisuhe. Käesolevaga loovutatakse kõik õigused, eesõigused ja privileegid, mis kuuluvad praegu nimetatud territooriumil või võimupiirkonnas ja kogu sellega seotud alal Venemaale.

VII ARTIKKEL

Kui käesoleva lepingu on ühelt poolt Ameerika Ühendriikide President senati soovitusel ja nõusolekul ning teiselt poolt Tema Kõrgeausus Kogu Venemaa Imperaator nõuetekohaselt ratifitseerinud, vahetatakse ratifitseerimiskirjad Washingtonis kolme kuu jooksul alates

ratifitseerimisest või võimaluse korral varem.

Täievolilised saadikud on käesoleva lepingu täies usus allkirjastanud ja lisanud sellele oma vapipitsersed.

Washingtonis 30. märtsil meie Issanda aastal 1867.

[Allkirjastanud] WILLIAM H. SEWARD

[Allkirjastanud] EDOUARD DE STOECKL

Käesolev leping ratifitseeriti nõuetekohaselt mõlema osapoole poolt ning vastavad ratifitseerimiskirjad vahetasid Ameerika Ühendriikide riigisekretär William H. Seward ja Tema Kõrgeaususe Kogu Venemaa Imperaatori erakorraline saadik, riiginõunik Edward de Stoeckl oma valitsuste nimel Washingtonis 20. juunil. Seetõttu teen teatavaks, et mina, Ameerika Ühendriikide President Andrew Johnson, olen selle lepingu avalikult välja kuulutanud, et kõiki selle artikleid oleks võimalik Ameerika Ühendriikide ja selle kodanike poolt heas usus järgida ja täita.

Selle tõestuseks olen käesoleva lepingu allkirjastanud ja lasknud sellele panna Ameerika Ühendriikide pitseri.

Sõlmitud Washingtoni linnas 20. juunil meie Issanda aastal 1867 ja Ameerika Ühendriikide iseseisvuse 91. aastal.

[Allkirjastanud] ANDREW JOHNSON

Presidendi nimel:

William H. Seward, riigisekretär

Allikas: "Treaties, Conventions, International Acts and Agreements Between the United States of America and Other Powers 1776-1909" (*Ameerika Ühendriikide ja teiste riikide lepingud, konventsioonid, rahvusvahelised õigusaktid ja kokkulepped aastatest 1776–1909*). Koostaja: William M. Malloy senati 18. jaanuari 1909. aasta resolutsiooni alusel. Washington: Government Printing Office, 1910.